

Jak dlouho ještě budem zrát

Václav Neckář

Už je to hodně dávno
Co vyhnali nás z ráje
S plamenným mečem za vrata:
Jděte a zrajte, pláňata...

A tak tu tedy zrajem
Říkáme od té doby
My dozrajeme časem
Skryjeme rány jizvami
Vždyť nejhorší je za námi
Kdo ale přitom ptá se...

Jak dlouho budem říkat kdyby
A potom dělat stejné chyby
Jak předtím nejmíň tisíckrát
Jak dlouho budem kalit vodu
Jak rybám tak i svému rodu
Jak dlouho ještě budem zrát

Míváme občas dojem
Že už se sotva lekнем
Že máme jistou zkušenost
A dobře víme kdy říct dost
Tak kdy to tedy řeknem

Jak dlouho budem shánět zbraně
A maskovací sítě na ně
Vždyť hloupost nelze maskovat
Jak dlouho budou vojska v sedle
Než pochopíme jak jsou vedle
Jak dlouho ještě budem zrát

Jsme plody jedné země
Jen jediného stromu
Kdy asi všichni poznáme
Že jiný strom tu nemáme
Kdy dozrajeme k tomu

Je psáno v jedné moudré báji
Že všichni už jsme dávno v ráji
Proč toužit někam do nebe
My budem zrát jak v lánech zlato
Až jednou ráno přijdem na to
Jak vyžrát sami na sebe
Jak vyžrát sami na sebe